

Çocuk ve Bulut Fil

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Bulut Fil

Ebru Mina TOMURCUK

Parlak bir sabah, Leo adında bir çocuk yeşil bir tepede durup gökyüzüne baktı. Sıcak açık kahverengi teni, kısa kıvrıkcık koyu kahverengi saçları ve hayranlıkla dolu büyük yuvarlak ela gözleri vardı. Küçük sarı yıldızlı gök mavisi tişörtü esintide dalgalanıyor, kırmızı spor ayakkabıları maceraya hazır bekliyordu. Bugün gökyüzü bir sır saklıyor gibiydi.

Yükseklerde beyaz ve yumuşacık bir şey hareket etti. Kuş değildi. Uçak değildi. Bulutlardan yapılmış bir fildi! Bulut filin kocaman sarkık kulakları, uzun kıvrılan bir hortumu ve bir kulağına bağlanmış ince bir gökkuşağı kurdelesini vardı. Hafifçe süzülüyor, hortumundan minik bulutlar üflüyordu. Leo iki koluyla el salladı. Fil de hortumuyla karşılık verdi.

Bulut fil, tepenin tam yanında havada durana kadar aşağı süzüldü. "Merhaba, küçük dostum," dedi yumuşak, gürültülü bir sesle. "Ben Ellie, bulut fil. Gökyüzünü görmek ister misin?" Leo o kadar hızlı başını salladı ki kıvrıkcık saçları zıpladı. Ellie'nin yumuşak sırtına tırmandı ve birlikte yukarı, yukarı, yukarı, parlak mavi dünyaya süzüldüler.

Gökyüzünün yükseklerinden Leo harika ve korkunç bir şey gördü. Bulutların üzerinden bir gökkuşağı köprüsü uzanıyordu ama ortası kırık. Renkleri solmuştu ve büyük bir boşluk karşıya geçmeyi imkânsız kılıyordu. "Olamaz!" dedi Leo. "Gökkuşağı köprüsü kırık! Kimse nasıl karşıya geçecek?" Ellie iç çekti. "Günlerdir kırık."

Leo kırık köprüye baktı ve derin derin düşündü. Ela gözleri parladı. "Onu tamir edebiliriz!" dedi. "Sadece yumuşak bulutlara ve parlak renklere ihtiyacımız var. Hadi onları toplayalım!" Ellie'nin küçük kara gözleri ışıldadı. "Ne akıllıca bir fikir!" diye boru sesiyle bağırdı. "Ben hortumumla ağır bulutları kaldırabilirim. Sen de renkleri bulabilirsin." El sıkıştılar, daha doğrusu el ve hortum tokalaştı.

Önce boşluğu doldurmak için yumuşak bulutlara ihtiyaçları vardı. Ellie uzun hortumunu kocaman kabarık bulutlara dolayıp onları kolayca kaldırdı. Leo sırtında oturup en yumuşacıkları işaret etti. "Şu yastığa benziyor!" diye güldü. "Şu da pamuk şekere benziyor!" Ellie hortumundan minik bulutlar üfledi ve bulutlar yerlerine yerleşti. Köprü büyümeye başladı.

Sonra parlak renklere ihtiyaları vardı. Leo, renklerin gn doėumunda ve gn batımında gkyznde saklandıėını hatırladı. Bir gn batımı bulutuna uup kırmızı ve turuncuyu topladılar. Sarı ve yeřil iin bir sabah bulutunu ziyaret ettiler. Ellie'nin hortumu akřam gkyznden mavi ve moru nazike topladı. Leo her rengi bez antasına koydu ve anta bir hazine sandıėı gibi parladı.

Köprüye döndüklerinde Leo ve Ellie birlikte çalıştılar. Leo renkleri bulut parçalarına boyadı, Ellie de onları dikkatlice yerleştirdi. "Buraya biraz daha kırmızı!" diye seslendi Leo. "Şuraya bir tutam mavi!" Ellie'nin hortumu kıvrılıp bükülüyor, her parçayı bir yapboz gibi yerine oturtuyordu. İşi bir oyuna dönüştürdüler, renkler ve bulutlar hakkında aptalca bir şarkı söylediler. Köprü parlamaya başladı.

Ama bir parça Leo'nun ulaşamayacağı kadar yüksekti. Uzandı da uzandı ama çok küçüktü. "Ben yardım edebilirim," dedi Ellie. Leo'yu hortumuyla yukarı kaldırdı ve Leo son mor parçayı tam en tepeye yerleştirdi. "Başardık!" diye sevindiler. Gökkuşağı köprüsü pırıl pırıl parladı ama hâlâ bir şeye ihtiyacı vardı: birazcık sihir.

Leo köprüye baktı ve bir fikir buldu. "Gökkuşağının parlamak için bir gülümsemeye ihtiyacı var!" Ellie'ye en büyük, en mutlu yüzünü yapmasını söyledi. Ellie kulaklarını çırdı ve hortumunu bir gülümseme şeklinde kıvrırdı. Leo aralık dişli kahkahasını attı ve köprü de gülüyor gibiydi. Renkler gitgide daha da parlardı ve boşluk tamamen kapandı.

Birden gökkuşağı köprüsü gökyüzünün tüm renkleriyle parladı. Kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi, mor—dans edip ışıldadılar. Köprü tamir olmuştu! Leo ve Ellie geri çekilip işlerini hayranlıkla seyrettiler. "Harika bir takımız," dedi Leo. "Evet, öyleyiz," dedi Ellie ve hortumunu Leo'ya yumuşacık, bulut gibi bir kucaklama olarak doladı.

Her yerden hayvanlar gökkuşağı köprüsünden geçmeye geldi. Kuşlar üzerinden uçtu, sincaplar koşarak geçti. Hatta bir tavşan ailesi bir yandan diğer yana zıpladı. "Teşekkürler, Leo ve Ellie!" diye seslendiler. Leo'nun kalbi sıcacık ve dolu hissetti. Ellie'ye baktı ve ikisi de gülümsedi. Dostluk büyük işi kolay ve eğlenceli hale getirmişti.

Güneş batmaya başladığında Leo eve gitme zamanının geldiğini anladı. "Geri gelecek misin?" diye sordu Ellie. "Her gün!" diye söz verdi Leo. Ellie'ye kocaman sarıldı ve yeşil tepeye indi. Kırmızı spor ayakkabıları çimene değdi ve gökyüzüne el salladı. Ellie hortumuyla el salladı ve minik kalp şeklinde bir bulut üfledi.

O günden sonra Leo her fırsatta Ellie'yi ziyaret etti. Gökyüzünde uçtular, küçük bulut sorunlarını çözdüler ve yeni maceralar hayal ettiler. Leo, hayal gücünün harika şeyler keşfetmene yardımcı olduğunu öğrendi. Ve yanında bir arkadaşın varsa, her büyük iş bir oyuna dönüşür. Gökkuşağı köprüsü hâlâ parlıyor, takım çalışmalarının renkli bir hatırası olarak.

Ve güneşli bir günde gökyüzüne bakarsan, yıldızlı tişörtlü bir çocuk ve gökkuşağı kurdeleli bir bulut fil görebilirsin. Onlar her zaman yeni bir maceraya hazır, her zaman yardıma hazır. Çünkü hayal gücü ve dostluk bir araya geldiğinde her şey mümkündür. Gökyüzü sürprizlerle dolu, keşfedilmeyi bekliyor.

Böylece çocuk ve bulut fil mutlu mesut yaşadılar, gökkuşağı köprüsünden geçip gökyüzünü keşfettiler. Leo'nun aralık dişli gülümsemesi hiç solmadı ve Ellie'nin hortumu her zaman minik sevinç bulutları üfledi. Küçük bir çocukla nazik bir filin birlikte çalıştığında büyük işler başarabileceğini kanıtladılar. Ve bu, çocuk ile bulut filin hikâyesidir.